

**Juniorbåden – en del af
rigtig manges opdragelse**

Akela til Kongelig Classic

Anitra fra Vedbæk bliver smukt vedligeholdt på Walsted

udført detaljer og kreative løsninger i dækslayoutet. Den er jo en udsøgt lystyacht nu, og det skinner (!) igennem i træsorter materialer i det hele taget og en kompromisløs håndværksmæssig udførelse.

Der var en del besøgende, også ud over de mange, der havde tilsluttet sig KTS/DFÆL-arrangementet, men Sonja og en god håndfuld bådbyggere og andre ansatte forklarede beredvilligt og svarede på alverdens spørgsmål. Kaffe og hjemmebagte muffins slog hovedet på naglen, inden vi kørte til Svendborg for at tage færgen til Ærø. -ba

Sonja Walsted og de andre medarbejdere var klar til fortælle og svare på alverdens spørgsmål om træbåde

Undine i gode hænder

Enhver dansk sejler og sømand har et særligt forhold til Marstal, og også for mig har dette Mekka en særlig betydning. Sådant en vinterdag, blottet for turisteri, bringer Havnegade minder frem fra 1975, da jeg første gang som rygsækvandrer strandede på en yderst primitiv campingplads helt nede på havnen. Havnen med de mange træbåde blev nedfældet på skitsepapir med en stiftblyant, og måske var det her jeg som landkrabbe fra Brønshøj første gang fik smag for saltvand og mågeskrig. Tom fortæller mig, at Saga blev bygget derinde, og nikker mod en gammel falmet træbygning, og vi tager et smugkig ind igennem de tilkalkede ruder og bliver lidt vemodige over, at værkstedet nu kun er et magasin for meget mindre værdifulde ting og sager. Lidt længere henne af Havnegade finder vi en anden karakteristisk træbygning, men med en helt anden udstråling. Verden er alligevel ikke gået af lave!

Nr. 25 står der på postkassen, og herinde emmer af nylig ophørt aktivitet. Dvs. helt ophørt er det ikke. Ebbe og Gerda byggede værftet her tilbage i 1978 efter i fire år at have drevet et mindre bådværft i nogle landbrugsbygninger inde på øen. De klinkbyggede joller og yachter, der kom ud fra værftet blev transporteret ned til havnen,

Ebbe byder velkommen og ridser værftets og Undines historie op

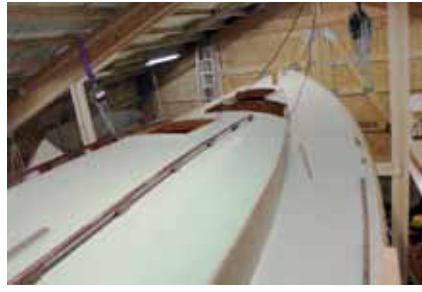
Utzons cockpitlayout med skrå karme under bænkene står originalt

Rufkarmene har ingen glughuller, men skottet har et par store køjer

Man fornemmer farten i Utzons design

Det gamle lærredsdæk er forlængst erstattet af et glasfiberdæk

hvor de blev søsat, og her foregik mange af reparationerne også. Da Ebbe og Gerda byggede og sejlede med Christian Niensens optegning nr. 16, Nordenhusbåden, Hejmdal med det karakteristiske hjerteformede agterspejl, kom der for alvor gang i bådebyggeriet. Den blev solgt, og da den var en fryd for øjet for mange, blev der bestilt to mere af slagsen. Der måtte ansættes bådbyggere og siden er det blevet til 50 nybygninger, Der er selvfølgelig blevet bygget joller, men mange smukke yachter af forskellige størrelser er løbet af stabelen både her og på det nye værft, der måtte etableres længere henne på havnen. Det store værft er nu solgt til den sidste lærling hos Ebbe, Monika Grube Fabricius.

I 1937 blev 55m² Hansen-spidsgatteren Neptun bygget og eksporteret til USA. Den fik sejlnummeret D2, da Undine samme år havde fået D1 i sejlet, og i 1972 bliver en kopi af Neptun søsat og ejeren får lov at få sejlnummeret D3 til båden. For to år siden, på vejen hjem

blive skambudt med "et læs brædder" o.lign. og vil ikke uden videre sælge. Ebbe efterlader sit visitkort, og en seriøs handel kan alligevel komme i hus. Undine kommer til Marstal, og endelig får en trist historie en ufattelig heldig drejning.

Helge og Gerda er forberedt på, at gaffelriggen på Thor bliver lidt tung at håndtere, når de bliver ældre, og nu bliver det gamle værft vugge for Undines lovende fremtid.

Den store restaurering, som kommer til at løbe over tre år, er i gode hænder med professionel bådebyggererfaring igennem 45 år! Hele trækølen og dødtræsplanken mellem kølplanken og blykølen er skiftet. Det inderste af agterstævnen med spundingen er skiftet under vandlinjen og alle propperne over jernspigrene (1000 stk.) i bundstokke og spanter har været ude, de rustne spigerhoveder (opr. galvaniseret) er pudset af med en lille roterende stålborste, og imellem spigrene er der skruet

*Utzon gav altid prototyperne navne.
Den her hedder "Erik"*

A4 6x70 skruer over alt. Skroget har været slebet helt af, der er limet skaringer og lister i, hvor det var nødvendigt, og nu er der bare kalftringen tilbage af skrogarbejdet. De næste to år kommer så til at gå med aptering, male- og lakarbejde. Løbende og stående rig er der ingen af, blot en mast og en bom i god stand, men Ebbe er fast besluttet på, at det hele skal udføres så tro mod det originale som muligt.

– Og så har jeg jo fået arbejde igen, siger han glad. Et snedkerfirma har påtaget sig at renovere hele apteringen

Undine er godt på vej til igen at blive en af de smukkeste og hurtigste spidsgatter. Vi er mange, der glæder os

og dækshusene på Bona Vista, som Ebbe lavede skrogarbejde på i 2008 til '12, men de ville have en bådebygger ansat også! Og naturligt nok blev Ebbe spurgt, og lige så naturligt nok kunne han ikke sige nej.

Og så skal der selvfølgelig sejles i Thor, så Ebbe slutter af med en hilsen til os alle: "Vi ses jo i Middel-fart!"

– Og ja, det gør vi, Ebbe! Tusind tak for den varme modtagelse, den gode stemning og ikke mindst den lindrende Rigabalsam.

-ba

Masten er bygget i 50'erne, men efter originaltegningen

Skydelugerne er i perfekt stand

1000 nye propper og endnu flere udsparthinger